

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-723/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i suca izjavitelja, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Kecerin gradnja d.o.o., Bistra, Poljanica Bistranska, Poljanička 64, kojeg zastupa punomoćnik Damir Mikuljan, odvjetnik u Zagrebu, Dalmatinska 2, protiv tuženika Zagrebački Holding d.o.o., Podružnica Zagrebačke ceste, Donje Svetice 48, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Galetović i Galetović u Zagrebu, Palmotićeva 3, radi isplate, odlučujući o revizijama tužitelja i tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7394/10-6 od 15. siječnja 2013., kojom je djelomično potvrđena i djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2191/09 od 5. svibnja 2010., u sjednici održanoj 3. rujna 2025.,

p r e s u d i o j e:

Revizija tuženika se odbija kao neosnovana.

r i j e š i o j e:

Revizija tužitelja se odbacuje kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku da tužitelju plati 3,879.512,49 kn sa zateznim kamatama pa je zato platni nalog iz rješenja o ovrsi javnoga bilježnika Marijana Jurića iz Zagreba poslovni broj Ovr-35/09 od 5. veljače 2009. za navedeni iznos održan na snazi (točka 1. izreke) i naloženo je tuženiku da tužitelju nadoknadi parnične troškove u iznosu od 203.890,20 kn (točka 2. izreke).

2.1. Drugostupanjskom je presudom:

- odbijena tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu točke 1. kojim je platni nalog iz rješenja o ovrsi javnoga bilježnika održan na snazi u dijelu kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati 942.135,76 kn sa zateznim kamatama

- djelomičnim prihvaćanjem tuženikove žalbe preinačena prvostupanjska presuda u dijelu točke 1. izreke kojim je platni nalog iz rješenja o ovrsi javnoga bilježnika održan na snazi u dijelu kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati 321.813,34 kn sa zateznim kamatama od 27. svibnja 2006. pa do isplate te je presuđeno:

„Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev da mu tuženik isplati iznos od 321.813,34 kn s zakonskom zateznom kamatom od 27. svibnja 2006. pa do isplate, te se platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Marijana Jurića iz Zagreba poslovni broj Ovr-35/09 od 5. veljače 2009. u tom dijelu ukida“.

2.2. Drugostupanjskim je rješenjem ukinuta prvostupanjska presuda u dijelu kojim je tuženiku naloženo da tužitelju plati 2.615.563,39 kn sa zateznim kamatama i u tome dijelu predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Protiv drugostupanjske presude obje su stranke podnijele revizije prema članku 382. stavku 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08 i 57/11, dalje: ZPP). Svaka od stranaka drugostupanjsku presudu pobija u dijelu u kojem nije uspjela u sporu, dakle, tužitelj u točki II. njene izreke, a tuženik u točki I. izreke.

4.1. Tuženik nije odgovorio na tužiteljevu reviziju.

4.2. Tužitelj nije odgovorio na tuženikovu reviziju.

5.1. Tužiteljeva revizija nije dopuštena.

5.2. Tuženikova revizija nije osnovana.

6.1. Prema članku 497.a ZPP revizija iz članka 382. stavka 1. ZPP u postupku pred trgovačkim sudovima nije dopuštena ako vrijednost predmeta spora pobijanog dijela pravomoćne drugostupanjske presude ne prelazi 500.000,00 kn. Vrijednost predmeta spora pobijanoga dijela pravomoćne presude po tužiteljevoj reviziji (točka II. izreke drugostupanjske presude) iznosi 321.813,34 kn. Budući da vrijednost predmeta spora pobijanoga dijela pravomoćne presude ne prelazi propisanu svotu od 500.000,00 kn to tužitelju nije dopuštena revizija iz članka 382. stavka 1. ZPP prema izloženom vrijednosnom kriteriju. Drugostupanjska presuda nije donesena u sporu o postojanju ugovora o radu, odnosno prestanku radnog odnosa ili radi utvrđenja postojanja radnog odnosa pa revizija iz članka 382. stavka 1. ZPP nije dopuštena ni prema njenoj točki 2. Neosnovano tužitelj u reviziji tvrdi da je drugostupanjska presuda donesena na temelju članka 373.a ZPP pa da mu je revizija iz članka 382.

stavka 1. toga Zakona dopuštena na temelju njegove točke 3. Naime, drugostupanjski sud, bilo u dijelu kojim je odlučio o tužiteljevoj žalbi, bilo uopće odlučujući o žalbama protiv prvostupanjske presude, nije ni izričito ni prešutno odluku donio na temelju članka 373.a ZPP, odnosno, neosnovana je tužiteljeva tvrdnja iz revizije da je drugostupanjski sud „preinačio prvostupanjsku presudu smatrajući da je prema stanju spisa moguće sporne činjenice utvrditi na temelju izvedenih dokaza koji se nalaze u spisu neovisno o tome je li prvostupanjski sud prilikom donošenja svoje odluke uzeo u obzir te isprave odnosno posredno izvedene dokaze“. Suprotno tome, odluku o tužiteljevoj žalbi drugostupanjski je sud donio na temelju članka 373. točka 2. ZPP, na koju zakonsku odredbu se pravilno i pozvao.

6.2. Prema članku 382. stavku 2. ZPP, u slučajevima u kojima ne mogu podnijeti reviziju prema stavku 1. toga Zakona, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekoga materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnoga za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kako se to primjerice navodi u točkama 1. do 3. članka 382. stavka 2. ZPP (izvanrednu reviziju). Pritom, prema odredbi stavka 3. istog članka, u toj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg je revizija podnesena, treba određeno navesti propise i druge važeće izvore prava koji se na pitanje odnose, te treba izložiti razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Kada je u reviziji izostao bilo koji od navedenih elemenata, nema pretpostavki za meritorno razmatranje takve revizije.

6.3. Predmetna je revizija u cijelosti sastavljena kao (redovna) revizija prema odredbi članka 382. stavka 1. ZPP, odnosno ona ne sadrži određeno navedeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Pritom se napominje da revizijski sud nije ovlašten sam kreirati pravna pitanja niti je ovlašten ispitivati (tražiti) kriju li se takva pitanja u navodima revizije, odnosno iz sadržaja revizije izvoditi zaključak zbog kojega je pitanja ona izjavljena, jer upravo određeno naznačeno pravno pitanje zbog kojeg je stranka podnijela reviziju te izlaganje razloga zbog kojih revident smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti građana u njegovoj primjeni čini razliku između izvanredne i redovne revizije.

6.4. Kako predmetna revizija nema potreban sadržaj iz odredbe članka 382. stavka 2. ZPP, nisu ispunjene pretpostavke za dopuštenost izvanredne revizije pa je na temelju članka 392.b stavka 2. ZPP odlučeno kao u izreci rješenja.

7.1. Tuženik pak ima pravo drugostupanjsku presudu pobijati revizijom iz članka 385. stavka 1. ZPP prema vrijednosnom kriteriju i članka 497.a toga Zakona jer vrijednost predmeta spora drugostupanjske presude u dijelu u kojem ju on pobija revizijom (točka I. izreke drugostupanjske presude) prelazi svotu od 500.000,00 kn.

7.2. Ovaj je sud drugostupanjsku presudu po tuženikovo reviziji ispitao u dijelu u kojemu ju tuženik pobija, a samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, u skladu s člankom 392.a stavkom 1. ZPP, uzevši u obzir da je člankom 386. toga

Zakona propisano da stranka u reviziji treba određeno navesti i obrazložiti razloge zbog kojih ju podnosi, a razlozi koji nisu tako obrazloženi da se neće uzeti u obzir.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu koji se odnosi na naknadu za izvršene radove na održavanju Sljemenske ceste i odvoz snijega s parkirališta uz Sljemensku cestu - zapad za potrebe Skijaškoga kupa.

9.1. Neosnovano se tuženik u reviziji poziva na postojanje bitne povrede odredaba parničnoga postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, odnosno, neosnovana je revizijska tvrdnja da je „obrazloženje drugostupanjske presude u pobijanom dijelu kontradiktorno i proturječno, kako samo sebi tako i izreci, tj. razlozi o odlučnim činjenicama su nejasni“. S tim u vezi tuženik ukazuje na to da je dokazao da je tužitelju platio 383.026,14 kn, a ne samo 321.813,34 kn, za koji iznos je tužbeni zahtjev odbijen, te da je o tome dostavio bankovni izvadak. Suprotno navedenome, iz spisa predmeta proizlazi da je tuženik u prigovoru na rješenje o ovrsi izjavio da „trenutno raspolaže samo s dokazom da je plaćen iznos od 321.813,34 kn, dok se ostalo obvezuje naknadno dostaviti u najkraćem roku“ te da do zaključenja glavne rasprave prije donošenja predmetne prvostupanjske presude nikakve tvrdnje ni dokaze glede plaćanja o kojemu je riječ nije iznio odnosno dostavio. Ovaj sud, inače, nalazi da je drugostupanjski sud u pobijanoj presudi iznio jasne i neproturječne razloge za zaključak o djelomičnoj neosnovanosti tuženikove žalbe te da je odgovorio na sve bitne tuženikove žalbene razloge i navode.

9.2. Zato ovaj sud smatra da nije osnovan revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnoga postupka.

10.1. Što se tiče revizijskoga navoda da mu tužitelj nikada nije dostavio okončane situacije od 20. veljače 2007., valja reći da sve i da je to točno, nije bitno za odluku u sporu. U postupku nije sporno da su stranke, tuženik kao naručitelj, a tužitelj kao izvođač, sklopile radove na održavanju Sljemenske ceste i odvoza snijega s parkirališta uz Sljemensku cestu - zapad za potrebe Skijaškoga kupa. Tuženik iz samoga ugovora zna koliko za izvedene radove mora platiti, a okončane situacije su priložene prijedlogu za ovrhu i tuženik je mogao provjeriti njihov sadržaj, odnosno, poznato mu je za koju obvezu ga tužitelj u ovome postupku tereti.

10.2. Neosnovano se tuženik poziva i na to da ima „prigovore u pogledu količine i kvalitete radova“. Ni tijekom postupka pred nižestupanjskim sudovima ni u reviziji tuženik ne obrazlaže konkretno čemu prigovara glede količine i kvalitete radova, već se radi tek o paušalnoj tvrdnji, pa i drugostupanjski sud pravilno ustvrđuje da „tuženik nije konkretno osporio radove po okončanim situacijama“.

10.3. Neodlučna za razrješenje spora je i tuženikova revizijska tvrdnja da mu „tužitelj nije dostavio zapisnike o primopredaji sukladno Posebnoj uzanci o građenju broj 113.“. Naime, bitno je da tuženik u reviziji ne osporava da je radove primio. Uostalom, da nije, postavlja se pitanje kako bi mogao znati da nisu kvalitetno izvedeni pa tome prigovarati, što čini u reviziji, kako je to prethodno navedeno.

10.4. Konačno, neosnovan je i revizijski navod da „niti jednu situaciju nije ovjerio nadzorni inženjer i rukovoditelj sektora tehničkih poslova operative tuženika.“ U postupku je utvrđena činjenica da je prema predmetnome ugovoru tuženik bio taj koji je bio obavezan imenovati nadzornoga inženjera i da to nije učinio. Tuženik je kao naručitelj znao da tužitelj izvodi radove te ih je i primio pa sada ne može propustom svoje ugovorne obveze da imenuje nadzornoga inženjera osporavati izvođaču pravo da naplati izvedene radove bez ovjere nadzornoga inženjera. Ne može to ni pozivom na to da nedostaje ovjera njegova „rukovoditelja sektora tehničkih poslova operative“ jer pravo tužitelja kao izvođača da naplati izvedene radove ne može ovisiti od takve okolnosti.

10.5. No, kada se tuženik već poziva na regulaciju iz Posebnih uzanci o građenju te na pitanje ovjere okončanih situacija po nadzornom inženjeru, valja reći da tužitelj u ovome predmetu nesporno potražuje uglavnom isplatu naknade za radove održavanja odvodnih kanalisa i slivnika, utovara i odvoza materijala s ceste, čišćenja slivnika od mulja, te čišćenja i odvoza snijega. Dakle, ne radi se o izvođenju građevinskih radova u smislu članka 620. zakon o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05) već o ugovoru o djelu iz članka 590. toga Zakona.

10.6. S obzirom na navedeno, nije osnovan ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnoga prava.

11. Kako nije ostvaren niti jedan od revizijskih razloga iz članka 385. ZPP tuženikova je revizija neosnovana, pa je na temelju članka 393. toga Zakona odlučeno kao u izreci presude.

Zagreb, 3. rujna 2025.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek

Broj zapisa: **9-3087c-6479d**

Kontrolni broj: **046a0-edb8d-9c81c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Renata Šantek, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.